

Нѣма ковчежеца.

Нѣма го.

Има го.

Il n'a pas le coffre.

Il ne l'a pas.

Il l'a.

Има ли?

A-t-il?

Забѣлѣжв. Кога-то трете-то лице отъ единствен. число на глаголы-ты окончява на гласнѣ, ако е въпросително прѣдложеніе-то за благогласіе вмѣта ся *t* между глагола и мѣстоимѣніе-то.

Има ли ножа?

A-t-il le couteau?

Чловѣкъ-тъ има ли?

L'homme a-t-il?

Пріятель-тъ има ли?

L'ami a-t-il?

Въ въпросително прѣдложеніе, кога-то подлѣжяще-то е мѣстоимѣніе, туря ся подырь глагола, а кога-то е имя туря ся прѣди глагола, нъ тогава слѣдъ глагола повтаря ся и лично-то мѣстоимѣніе.

Хлѣбаръ-тъ има ли?

Le boulanger a-t-il?

Момъкъ-тъ има ли?

Le jeune homme a-t-il?

Чловѣкъ-тъ гладенъ ли е?

L'homme a-t-il faim?

Гладенъ е.

Il a faim.

Нито е гладенъ нито е жъденъ.

Il n'a ni faim ni soif.

На брата ви топло ли е или му е студено.

Votre frère a-t-il chaud ou froid?

Чловѣкъ-тъ бои ли ся или ся срамува?

L'homme a-t-il peur ou honte.

Чловѣкъ-тъ правдѣ ли има или кривдѣ?

L'homme a-t-il raison ou tort?

Дѣте-то има ли чюка на зи-даря?

Le garçon a-t-il le marteau du charpentier?

Има го.

Il l'a.

Хлѣбаръ-тъ има ли го?

Le boulanger l'a-t-il?

Что има пріятель-тъ ми?

Mon ami qu'a-t-il?

Оризъ-тъ.

Le riz.

Селянинъ-тъ.

Le paysan.

Слуга-та.

Le domestique.

Посталь-тъ му.

Son soulier.

Куче-то му.

Son chien.

Метла-та.

Le balai.

Птица-та.

L'oiseau.

Нога-та му, кракъ-тъ му.

Son pied.